

til Selvhjælp og tillige en Hjælp, som Staten efter mit Skøn kan yde uden at løbe den fjerneste Risiko. Alligevel vil Hjælpen være tilstrækkelig baade til at standse de skæbnesvangre Salg til Udlandet og til at faa Fart i Erhvervet igen.

Lovforslaget gaar ud paa, at Staten skal yde de Sejlskibsredere, der maatte ønske det, et Laan paa indtil 60 pCt. af det paagældende Skibs Vurderingsværdi mod 1ste Prioritet i Skibet, naar Laansøgeren afgiver Erklæring paa Tro og Love om, at Laanet er nødvendigt for at undgaa Skibets Salg til Udlandet. Dog skulde under alle Omstændigheder de smaa Sejlskibe kunne opnaa et Laan paa indtil 5 000 Kr. til Anskaffelse af Drivmotor, selv om der ikke var Grund til at frygte, at det paagældende Skib ellers maatte sælges til Udlandet, og dette Laan skal ydes paa samme Vilkaar og mod samme Sikkerhed som det Prioritetslaan, jeg før omtalte.

Sejlskibenes Salgsværdi er for Tiden meget beskedent, og man skal op til forholdsvis store Sejlskibe, efter danske Forhold i hvert Fald, for at finde Værdier paa 40 000—50 000 Kr. Jeg har derfor ment, man kunde fastsætte det højeste Beløb, som kan udlaanes mod Pant i et enkelt Skib, til 35 000 Kr.; for langt den største Del af de kriseramte Sejlskibe bliver der Tale om meget lavere Summer. Ja, man kan med Rette tale om kriseramte Sejlskibe. Et betydeligt Antal Sejlskibe er allerede solgt til Udlandet i flere Tilfælde ved Tvangssalg, og mange vil følge efter, hvis vi ikke hjælper.

Er nu denne Hjælp tilstrækkelig? vil man spørge. Hertil kan jeg paa Grundlag af klare Udtalelser af vore ledende Sejlskibsredere, baade Redere for store Skibe og Redere for Smaaskibe, svare ubetinget ja. Mindst 30—40 Sejlskibe vil, hvis denne Foranstaltning gennemføres, forblive paa danske Hænder; i modsat Fald gaar de til Udlandet, navnlig Sverige og Finland, hvor man særdeles vel kan bruge Skibene. En Sum af 850 000 Kr., givet som Laan mod 1ste Prioritet og indenfor en Sikkerhed af 60 pCt. af Værdien, vil være tilstrækkelig. De resterende 40 pCt. kan skaffes af Rederne, Skipperne og andre i Sejlskibstarten direkte interesserede.

Mange Hundrede af Søens Folk, der afgjort vil miste deres Beskæftigelse, hvis Skibene sælges til Udlandet, ligesom de Hundreder, der har mistet den paa Grund af de talrige Salg, der allerede har fundet Sted, vil, hvis denne Foranstaltning gen-

nemføres, kunne forblive ved det Erhverv, som de kender, og som de holder af. Hjælper vi ikke, maa de gaa over i de arbejdsløse Rækker, og har vi i Grunden ikke arbejdsløse nok?

Laanet skal være afdragsfrit i 3 Aar, og derefter skal det amortiseres med 10 pCt. p. a., det forrentes med 5 pCt., Nationalbankdiskontoen, og hele Laanet forfalder straks til Udbetaling i Tilfælde af Skibets Forlis eller Skibets Salg til Udlandet. De belaaente Skibe skal holdes assureret for mindst Vurderingssummen, og Assurance-policerne skal deponeres hos Ministeren for Industri, Handel og Søfart.

Foruden denne Form for Hjælp gaar Lovforslaget ud paa at yde Driftslaan til danske Sejlskibe mod sekundær Sikkerhed, men dog indenfor 85 pCt. af Vurderingssummen. Beløbet, der kan laanes, maa højst andrage 10 000 Kr. pr. Skib. Til dette Formaal foreslaas der stillet 300 000 Kr. til Raadighed. Driftslaanene skal anvendes til at faa de mange danske Sejlskibe, der ligger oplagt, og hvortil Rederne ikke paa anden Maade kan skaffe Driftsmidler, ud at sejle igen. Driftslaanene skal forrentes som Prioritetslaanene og tilbagebetales i Løbet af 3 Aar med $\frac{1}{4}$ aarlig, første Gang 12 Maaneder efter Laangivelsen.

Det er i store Træk Lovforslagets Indhold, og jeg vil nu henstille til den højtærede Regering og det høje Ting, at man, naar Lovforslaget forhaabentlig snart kommer til Behandling, vil give det en velvillig og hurtig Behandling. Vi kan ikke undvære vor Sejlskibsflaade, og de, der tror, at Sejlskibenes Tid er forbi, tror sig forkert — de tager fejl. Der er vedblivende i Verden mange Pladser, som Sejlskibe med Fordel kan besejle, og mange Ruter, der egner sig for Sejlskibe, og hvor de særdeles vel kan anvendes. Men helt bortset herfra har Sejlskibene den vigtige Mission at uddanne vore unge Mænd til Sømand. At Uddannelsen om Bord i Sejlskibe i alle Henseender er at foretrække for en tilsvarende Uddannelse om Bord i Dampskibe, er hævet over enhver Tvivl; det ved enhver, der beskæftiger sig med disse Forhold. Befalingsmændene i vore Handelsdampere og Dieselmotorskibe, de store Skibe, skal efter Loven have en Del af deres sømandsmæssige Uddannelse om Bord i Sejlskibe, og det kniber allerede nu med at skaffe et tilstrækkeligt Antal uddannet, fordi flere og flere af vore store søgaaende Sejlskibe forsvinder. Skal denne Bevægelse fortsættes, vil det medføre, at vi maa opgive at give Befalingsmændene i Dampskibe